

II. Jézus és a mózesi törvények

1. Ki a valódi szerzője a zsidó vallás alapjául szolgáló mózesi törvényeknek?

A **Jn 5,46** csak arról szól, hogy „Mózes írt Jézusról”. A feltett kérdésre inkább az alábbi igék válaszolnak:

Ján 8,58 *Mondta nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok.*

vö II Móz 3,13-14 *Mózes pedig mondta az Istennek: Íme én elmegyek az Izrael fiaihoz, és ezt mondom nékik: A ti atyáitok Istene küldött engem hozzátok. Ha azt mondják nékem: mi a neve, mit mondjak nékik? Mondta Isten Mózesnek: VAGYOK, AKI VAGYOK. Mondta: Így szólj az Izrael fiaihoz: A VAGYOK küldött engem hozzátok.*

I Kor 10, 1., 4. *Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok, atyámfiak, hogy a mi atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek által... Mindnyájan egy lelki italt ittak, mert ittak a lelki kősziklából, amely követte őket, e kőszikla pedig a Krisztus volt.*

2. Jézus szülei hogyan engedelmeskedtek a törvény rendelkezéseinek?

Lk 2,21–24., 41–42 *Mikor betölt a nyolc nap, hogy a kis gyermeket körülmétéljék, nevezték az ő nevét Jézusnak, amint őt az angyal nevezte, mielőtt fogantatott volna anyja méhében. Mikor pedig beteltek Mária tisztulásának napjai a Mózes törvénye szerint, felvitték őt Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak. Amint megíratott az Úr törvényében, hogy: Minden elsőszülött fiú az Úrnak szenteltessék, és hogy áldozatot adjanak, aszerint amint megmondattott az Úr törvényében: Egy pár gerlicét, vagy két galambfiát...Az ő szülei pedig évenként feljártak Jeruzsálembe a húsvét ünnepére. Mikor tizenkét esztendő lett, fölmentek Jeruzsálembe az ünnep szokása szerint.*

3. Mennyiben rendelte alá magát Jézus a mózesi törvényeknek?

A kérdés pontosabb lenne így: „Mennyiben rendelte alá magát Jézus a Mózes által adott törvényeknek?”, Mózesi törvényen ugyanis általában a Tízparancsolaton kívüli törvényeket értjük, amelyeket szintén Mózes közvetített a népnek, de amelyek (az Isten ujjával írt Tízparancsolattól eltérően), Mózes írt be az úgynevezett „szövetség könyvébe” (II Móz 24,3-4/a, 7).

Lk 4,16; 22,7–8; *Ment Názáretbe, ahol felneveltetett, és bement szokása szerint szombatnapon a zsinagógába,... Eljött pedig a kovásztalan kenyerek napja, melyen meg kellett öletni a húsvéti bárányak. Elküldte Pétert és Jánost, mondván: Elmenvén, készítsétek el nekünk a húsvéti bárányt, hogy megegyük.*

Megtartotta-e Jézus eszerint mind a Tízparancsolatot, mind pedig a szövetség könyvébe Mózes által írt törvényeket?

4. Milyen elvekre mutatott rá Jézus az alábbi igékben, amelyeket nekünk is alkalmaznunk kell a mindennapok során?

Mt 17,24–27; 23,23 *Mikor pedig eljutottak Kapernaumba, a kétdrakma-szedők Péterhez mentek és mondták neki: A ti mesteretek nem fizeti-e a kétdrakmát? Mondta: Igen. Mikor bement a házba, megelőzte őt Jézus, mondván: Mit gondolsz Simon? A föld királyai kiktől szednek vámot vagy adót? A fiaiktól-e, vagy az idegenektől? Mondta neki Péter: Az idegenektől. Mondta neki Jézus: Tehát a fiak szabadok. De hogy őket meg ne botránkoztassuk, menj a tengerre, vesd be a horgot, és vond ki az első halat, amely ráakad, felnyitván a száját, egy státert találsz benne, azt kivévén, add oda nekik én érettem és te éretted.*

Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! Mert megdézsmáljátok a mentát, a kaprot és a köményt, és elhagyjátok, amik nehezebbek a törvényben, az ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget: pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni.

A Mt 17,24–27 –hez tartozó írásmagyarázati megjegyzéseket lásd az előző tanulmány 5. kérdéséhez tartozó kiegészítő anyagban, valamint a 2. tanulmányban e kérdéshez fűzött megjegyzés 1-2. bekezdését.

Írásmagyarázati megjegyzések Mt 23,23 –hoz:

A *dézma* szó a latin *decimá*-ból ered, aminek a jelentése: tizedrész. Az ókorban nagyrészt természetben adták a tizedet, a farizeusok a szinte semmitérő kerti növények termését is gondosan tizedelték.

Máté 23,23-ban az eredeti szöveg alapján így hangzik „a nehezebb (súlypontosabb) dolgok” felsorolása: „*Igazságos ítélet, irgalmasság és hit*”.

Lásd még: E.G.White alábbi megjegyzését is: „*Krisztus farizeusokhoz intézett dorgálása azokhoz is szól, akik elvesztették első szeretetüket. A hideg, törvényeskedő vallás sohasem vezet embereket Krisztushoz, hiszen ez szeretet és Krisztus nélküli vallás. Mikor önigazult szellemben böjtölnek és imádkoznak, utálatosságot követnek el Isten előtt. Az ünnepélyes vallásos összejövetelek, a szertartások körforgása, a külső alázat, a kipurított áldozathozatal, mind azt a bizonyosságot teszi a világ előtt, hogy ezek cselekvője igaznak tartja magát. A merev köteleességek gyakorlóira terelik a figyelmet, ezt mondván: Ennek joga van a mennyhez. Ez azonban ámtás.*” (A Te Igéd Igazság, 124.o.)

Kiegészítő kérdések Mt 23,23-hoz: Melyek tehát Isten törvénye legsúlypontosabb kívánalmai? Valóban a három legfontosabb dolgot említette Jézus? Mit jelentenek ezek egyenként? Milyen kapcsolatban vannak egymással? Emellett az olyan dolgok, mint a tized, mellékesek vagy elhagyhatók? Hogyan viszonyulnak a tized és a más hasonló rendelkezések a fő dolgokhoz?

5. Miként tárta fel Jézus hallgatósága előtt a törvény valódi értelmét a különböző helyzetekben?

Mt 19,3–9 *Hozzámentek a farizeusok, kísértvén őt és mondván: Szabad-e az embernek az ő feleségét akármi okért elbocsátani? Ő pedig felelvén, mondta: Nem olvastátok-e, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfiúvá és asszonnyá teremtette őket? Ezt mondta: Annakokáért elhagyja a férfiú atyját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgy hogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne*

vállassza. Mondták neki: Miért rendelte akkor Mózes, hogy válólevelet kell adni, és úgy bocsátani el az asszonyt? Mondta nekik: Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte meg néktek, hogy feleségeiteket elbocsássátok, de kezdettől fogva nem így volt. Mondom pedig néktek, hogy aki elbocsátja feleségét, kivéve ha paráznaság miatt, és mást vesz el, házasságtörő, és aki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő.

Jn 8,1–11 Jézus pedig elment az Olajfák hegyére. Jó reggel azonban ismét ott volt a templomban, és az egész nép hozzáment, és Ő leülvén, tanította őket. Az írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt vittek hozzá, akit házasságtörésen kaptak, és a középre állítván őt, mondták neki: Mester, ez az asszony tetten kapatott, mint házasságtörő. A törvényben pedig megparancsolta nekünk Mózes, hogy az ilyenek köveztessenek meg, te azért mit mondasz? Ezt pedig azért mondták, hogy megkísértsék őt, hogy legyen őt mivel vádolniuk. Jézus pedig lehajolván, az ujjával írt a földre. De mikor szorgalmazva kérdezték őt, felegyenesedve monda nekik: Aki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ. Újra lehajolván, írt a földre. Azok pedig ezt hallván és a lelkiismeret által vádoltatván, egymásután kimentek a vénektől kezdve mind az utolsóig. Egyedül Jézus maradt és az asszony a középén állva. Mikor pedig Jézus felegyenesedett, és senkit sem látott az asszonyon kívül, monda neki: Asszony, hol vannak azok a te vádolóid? Senki sem kárhoztatott-e téged? Ő pedig monda: Senki, Uram! Jézus pedig monda neki: Én sem kárhoztatlak, eredj el és többé ne vétkezzél!

Kiegészítő kérdések: Miért adott Isten Izraelben egyes időleges rendelkezéseket a házassággal kapcsolatban? Mi az örök erkölcsi mérce ezzel szemben, ehhez képest? Mit írhatott vajon Jézus a porba? Hasonlítsd össze az írástudók és farizeusok kíméletlenségét Jézus tapintatával.

Fontos mondat Ján 8, 1-11-hez: „Az emberek gyűlölik a bűnöst, miközben szeretik a bűnt. Krisztus gyűlöli a bűnt, de szereti a bűnöst...” (E.G.White: JÉ, 462.o. eredeti lapszám)

6. Jézus halálával a törvény mely rendelkezései veszítették érvényüket, és melyek azok, amelyekre Jézus Mt 5,17–18. verseiben mondott szavai vonatkoznak?

Mt 27,50–51 Jézus pedig ismét nagy fennszóval kiáltott és kiadta lelkét. Íme a templom kárpitja fölétől aljáig kettéhasadt, ...

Kol 2,16–17 Senki azért titeket meg ne ítéljen evésért, vagy ivásért, avagy ünnep, vagy újhold, vagy szombatok (pontosított fordítás szerint) dolgában, melyek csak árnyékai a következő dologoknak, de a valóság a Krisztusé.

Lásd az előző tanulmány 4. kérdéséhez fűzött megjegyzéseket Kol 2,16–17-hez a kiegészítő segédanyagban, és úgyszintén az ott található kiegészítő ígéket.